

På grundlag heraf er toldvæsenets kontrol med luftfarten fastlagt i reglementer, som toldbestyrelsen har udfærdiget efter retningslinjer, der stort set følger de gældende toldbestemmelser for skibsfarten.

Det foreliggende forslag er udarbejdet i overensstemmelse med den således gældende praksis, og der henvises for så vidt angår de enkelte bestemmelser til det til kapitel 2 anførte. Der er i forslaget taget hensyn til, at toldlufthavne som oftest vil være beliggende i betragtelig afstand fra toldkamrene, hvilket nødvendiggør, at der stilles lokaler til rådighed for toldvæsenet, og at havnemyndighederne medvirker ved toldkontrollens gennemførelse, f. eks. når flyvemaskiner ankommer uanmeldt.

Medens bestemmelserne om den udenrigs trafik er udformet ret detaljeret, er det i § 48 om indenrigstrafikken alene foreslået, at der herfor skal gælde de samme bestemmelser som for den udenrigs trafik, men at lettelse kan indrømmes af toldstyrelsen i det omfang, som kontrolmæssige hensyn tillader det.

Kapitel 4.

Trafik over landgrænsen.

De nugældende bestemmelser om toldforholdene ved landtoldgrænsen findes i lov nr. 65 af 23. maj 1873, der foreslås ophævet ved nærværende lov.

Bortset fra, at forslaget hjemler toldvæsenet samme adgang til kontrol med befordringsmidler, der passerer grænsen, som med fartøjer, der ankommer fra eller afgår til udlandet, svarer de foreslåede kontrolbeføjelser til de gældende regler.

Kapitel 5.

Jernbanetrafik.

Toldforordningen indeholder selvsagt ingen bestemmelser om indførsel og videreforsendelse af gods med jernbane, men ved åbningen i 1856 af jernbanen imellem København og Korsør blev der udstedt en finansministeriel bekendtgørelse om jernbaners benyttelse til transport af toldgods. Denne bekendtgørelse blev afløst af finansministeriets bekendtgørelse af 22. april 1865, der endnu danner grundlaget for toldvæsenets kontrol med jernbanegods. Kontrollen er efterhånden udbygget ved administrative reglementer, der er udfærdiget efter aftaler imellem de pågældende styrelser.

De enkelte bestemmelser i forslaget er udarbejdet overensstemmende med de gældende regler og den

praksis, der har udviklet sig. Under hensyn til, at der i forslaget ikke skelnes mellem statsbaneforsendelser og forsendelser med andre baner, har man ment det rigtigt i §§ 59 og 60 udtrykkelig at lovfæste banernes ansvar for det gods, der tillades viderebefordret uden toldvæsenets mellemkomst.

Kapitel 6.

Posttrafik.

Bestemmelser om indførsel og udførsel af gods med posten findes i toldforordningens §§ 192-200 og 275-282, hvilke paragraffer med undtagelse af § 200, der fastslår posttjenestemændenes ansvar for, at postgods fra udlandet ikke indsniges i riget, dog til dels har mistet deres oprindelige betydning.

Reglerne om kontrollen ved indførsel og videreforsendelse af postgods hviler på finansministeriets bekendtgørelse af 22. april 1865, men er i væsentlig grad udbygget ved administrative reglementer, der er udfærdiget efter aftaler imellem de pågældende styrelser. Ved den bestående ordning har toldvæsenet afstået fra at føre kontrol med indførsel og videreforsendelse af postgods, og postvæsenet har påtaget sig ansvaret for, at godset enten afleveres til toldvæsenet på det indenlandske bestemmelsessted eller udføres til udlandet.

Til § 61.

Bestemmelsen er udarbejdet i overensstemmelse med gældende praksis.

Til § 62.

Bestemmelsen vil give finansministeren hjemmel til, efter den foreslåede ophævelse af § 47 i toldloven og dermed bortfald af ministerens bekendtgørelse af 3. oktober 1925 angående indførsel af visse varer med brevposten, at udstede en ny bekendtgørelse, hvorefter nærmere bestemte varer ikke må indføres i brevpostforsendelser og breve med angiven værdi, medmindre forsendelserne er mærkede som foreskrevet i artikel 125 i ekspeditionsreglementet til verdenspostkonventionen af 1952.

Kapitel 7.

Kontrol med rejsende m. v.

Til § 65.

I medfør af lovforslagets § 129, punkt 2, er rejse-udstyr og rejseproviant m. v. toldfrit, for så vidt det med hensyn til mængde og beskaffenhed